

kunne lade sig gøre; det ville koste en bondegård, og det ville slet ikke stå mål med hensigten i øvrigt.

Derfor må regeringen, ministeren og ordførerne fra regeringspartierne i øvrigt også have os undskyldt, at vi stiller spørgsmål ved effekten af nogle af de her ting. Når vi har oplevet tilbivelsen af det oprindelige forslag, så er det altså også på sin plads at være skeptisk i vurderingen af, om det virker efter hensigten eller ej.

Jeg har tidligere citeret fra høringssvar fra telekommunikationsindustrien, og der er andre høringssvar, der på tilsvarende vis er kritiske. Jeg greb fat i en enkelt problemstilling, men eksempelvis den konservative ordfører kan jo ved læsning af høringssvarets 11 sider alene fra telekommunikationsindustrien betrygge sig ved, at der altså er en stribe udestående, der er ikke kun det eksempel, som jeg greb fat i tidligere.

Lad mig nævne det med den såkaldte teleobservation. Ifølge lobemærkningerne, som jeg forstår det, så går den ud på, at man observerer, hvor en person befinder sig geografisk via dens ikkeaktive, men dog tændte mobiltelefon. Lobemærkningerne påstår, at det kan man teknologisk allerede i dag. Teleselskaberne siger, at det kan man ikke. Og hvor er det så, vi står i Folketinget, når branchen siger til regeringen, at man ikke kan, og regeringen alligevel fremsætter det.

Det korte af det lange er, at vi har brug for den her høring for at få afklaret nogle af de tekniske spørgsmål. Og hvis der skal være et positivt udfald af diskussionen i dag, jamen så må det være, at vi kan være nogenlunde enige om, at den her høring er en, vi tager meget alvorligt; ikke mindst de svar og oplysninger, der bliver tilvejebragt under høringen, således at det også er noget, der virkelig kan indgå med vægt i det videre arbejde.

Vi er simpelt hen nødt til at komme til bunds i noget af det tekniske, hvis det her skal have en ordentlig videre færd.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu bliver jeg faktisk helt nysgerrig efter at finde ud af, om der er flere ting, jeg skulle have overset.

Vi hørte, at der var masser af ting, der ikke kunne lade sig gøre, men jeg har altså kun hørt en enkelt konkret ting fra SF's ordfører og fra hr. Morten Helveg Petersen. Så jeg kunne da egentlig godt tænke mig at få styret min nysgerrighed

lidt og lige få nogle flere eksempler på, hvilke af alle de her ting der ikke lade sig gøre, for drejer det sig om et enkelt spørgsmål, er jeg jo sikker på, nemlig at alle de fornuftige mennesker, der er samlet her i dag, kan få svar på det under udvalgsarbejdet, og at man ikke behøver at sætte de store høringer i gang. Det kunne være rart at høre, hvor mange andre ting der egentlig ikke kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg ser ikke noget formål i, at jeg står og læser telekommunikationsindustriens svar på 11 sider op, men jeg skal gerne overbringe hr. Per Ørum Jørgensen en kopi af høringssvaret, det tror jeg næsten er det nemmeste. Det fremgår rimelig tydeligt, at der er en række udestående.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Formålet med det her forslag og de to andre forslag, der er til første behandling i dag, er jo angiveligt at give en bedre mulighed for at forebygge terrorangreb, og det er jo i sig selv et sympatisk udgangspunkt. Men som i alle den slags sager er det jo vigtigt, at der er proportionalitet i det, der bliver besluttet. Det hjælper jo ikke meget, hvis man giver borgerne en opfattelse af, at de virkelig bliver beskyttet, hvis man samtidig kommer til at tage nogle frihedsrettigheder fra dem. Det er jo et fuldstændig fundamentalt spørgsmål at forholde sig til, og derfor er det også sådan, at vi selvfølgelig betragter det her som nogle lovforslag, der hænger tæt sammen – og hvor det er meget svært at se på dem som adskilte forslag.

I det aktuelle forslag vedrørende telelovgivningen er det sådan, at en del af det, der ellers var lagt frem, og som vi havde en drøftelse af den 27. marts i telefonrådgivningskredsen, nemlig det, der hedder logning af data, hvor det elektroniske fodspor, som man sætter sig, når man bruger moderne it-kommunikation, registreres og opbevares, er taget ud indtil videre.

Det er vi glade for. Vi er kede af, at man kun har trykket på pauseknappen med hensyn til dette, og at det allerede er varslet, at det bliver fremlagt igen til efteråret. Vi håber meget, at både den åbne høring, vi skal have, og den diskussion, der er om logningsdelen, rent faktisk